De vogels zochten reeds hun lentelied,
maar moeder sluimerde en hoorde 't niet.
Zij was zo moe. De wereld vol geluid
ontnam haar niet de stille droom
die uitsteeg boven 't drukke leven uit
en rustig wenkte, stil en schoon. (L.V.)

Aandenken aan

MEVROUW

Gabrielle VAN HUFFEL

echtgenote van de Heer Fernand TONNEAU

geboren te Bevere op 11 september 1935 en
na een langdurige ziekte godvruchtig overleden
in het U.Z. te Gent op 13 maart 1994,
gesterkt door de H. Sakramenten der Zieken.

Fernand TONNEAU, haar echtgenoot ;

Dirk en Chantal KINNAER - TONNEAU en kinderen,
Yves TONNEAU en verloofde Anja DE GROOTE,
haar kinderen en kleinkinderen ;

De families VAN HUFFEL, TONNEAU, VANDERPERRE en VERLINDEN,

danken U voor uw medeleven en gebed.

Namis : donderdag 28 april 1994 om 19 uur.

Gabrielle en haar man waren echt gelukkig met mekaar. Ze lieten niets onverlet om mekaar het leven aangenaam te maken en ze leefden voor het welzijn van hun kinderen. Niets kon vermoeden dat Gabrielle zou getroffen worden door een slepende ziekte. Alles werd in het werk gesteld om haar te helpen, maar niets mocht baten. Haar sterk gestel werd ondermijnd en stilaan leefde ze naar het einde toe.
Ze was een stille vrouw, die zonder op te vallen leefde voor haar omgeving. Ze was een voorbeeldige echtgenote en moeder. De dankbaarheid vanwege haar man en kinderen heeft zij mogen ondervinden tijdens haar ziekte. In de stille ziekenkamer was haar man dag en nacht bij haar. Ze hebben daar - zolang het kon - veel gepraat over het leven en ook over de dood. In die omgeving leefden zij nog meer naar elkaar toe. Totdat dan het ogenblik kwam van het scheiden, dat nog onverwachts kwam.

Beste echtgenoot, ik dank u voor al wat ge in mijn leven hebt betekend. Aan ons geluk is nu een einde gekomen. Tijdens mijn ziekte hebben we veel en innig met elkaar gepraat, maar ook gebeden tot O.L.Vrouw. Vergeet ook niet dat God ook nu de Aanwezige is in uw verdriet. Moge Hij u dan ook verder helpen en bijstaan opdat we eens terug mogen samenzijn in zijn Eeuwige Liefde.

Mijn kinderen, dank voor uw liefde en voor al wat ge voor mij gedaan hebt, vooral tijdens mijn ziekte. Het best kunt ge mijn gedachtenis eren door voor vader te zorgen in zijn alleen-zijn. Vergeet de lessen niet die ik u gaf en bid voor mij.

Mijn familie en kennissen, dank voor uw genegenheid, bid nu ook eens voor mij.

Wij rouwen om de mens die wij verloren;
niemand kent ons diep en groot verdriet.
Maar in zijn goedheid zal de Heer ons wel verhoren;
Hij verlaat in 't uur van nood de zijnen niet.

Begraf. De Temmerman Oud.-Eine - Druk. Hovogra Oud.-Eine